

Володимир Маяковський

«Борг Україні» (оригінал і варіативний переклад)

Знаете ли вы
украинскую ночь?
Нет,
вы не знаете украинской ночи!
Здесь
небо
от дыма
становится черно́,
и герб
звездой пятиконечной
вточен.
Где горилкой,
удалью
и кровью
Запорожская
бурлила Сечь,
проводов уздой
смирив Днепро́вье,
Днепр
заставят
на турбины течь.
И Днипро́
по проволокам-усам
электричеством
течѐт
по корпусам.
Небось, рафинада
и Гоголю надо!
Мы знаем,
курит ли,
пьѐт ли Чаплин;
мы знаем
Италии безрукие руины;
мы знаем,
как Дугласа
галстух краплен...
А что мы знаем
о лице Украины?
Знаний груз
у русского
тощ —
тем, кто рядом,
почѐта мало.
Знают вот
украинский борщ,
Знают вот
украинское сало.
И с культуры
поснимали пенку:
кроме
двух
прославленных Тарасов —
Бульбы
и известного Шевченка, —
ничего не выжмешь,
сколько ни старайся.
А если прижмут —

Чи знаєте ви
українську ніч?
Ні,
ви не знаєте української ночі!
Тут
небо
від диму
дедалі чорніш
і герб
зорею п'ятикутною
блискоче.
Де горілкою,
відвагою
і кров'ю
Запорозька
вирувала Січ,
загнуздавши
у дроти Дніпров'я,
скажуть:
- Дніпре,
сили нам позич! -
І Дніпро
по вусах дроту,
по пасах
електричний струм
несе
по корпусах.
Либонь, рафінаду
і Гоголь радий!
Ми знаєм,
чи курить Чаплін,
чи чарку хилить;
ми знаєм
Італії безрукі руїни;
Ми Дугласів галстук
напам'ять завчили...
А що ми знаєм
про лице України?
Знань
у росіянина
не глибока товщ -
тим, хто поруч,
пошани мало.
Знаємо лиш
український борщ,
знаємо ще
українське сало.
І з культури
знань не широченько:
окрім двох
уславлених Тарасів -
Бульби
та відомого Шевченка, -
ані з місця руш,
як не старайся.
Притиснеш його -
дурницю зморозить,

<p>и выдвинет зардеется розой возьмёт и расскажет аргумент новый: анекдотов пару курьёзов — украинской мовы. Говорю себе: товарищ москаль, на Украину шуток не скаль. Разучите эту мову на знамёнах — лексиконах алых, — эта мова величава и проста: «Чуєшь, сурмы заграли, час расплаты настав...» Разве может быть затрёпанней да тише слова поистасканного «Слышишь»?!</p> <p>Я немало слов придумал вам, взвешивая их, одно хочу лишь, — чтобы стали всех моих стихов слова полновесными, как слово «чуєшь».</p> <p>Трудно людей в одно истолочь, собой кичись не очень. Знаем ли мы украинскую ночь? Нет, мы не знаем украинской ночи.</p>	<p>викладе весь вантаж розумовий: візьме й розповідь з двох курйозів, анекдотів української мови. Я кажу собі: товаришу москаль, на Україну жартів не скаль. Вивчіть мову цю зі стягів - лексиконів мас повсталих, - велич в мові цій і простота: "Чуєш, сурми заграли, час розплати настав..." Хіба є щось звичайніше й тихіше за слово, вигерте від уживання, - "слышишь"?!</p> <p>Я немало слів придумав вам, важу їх, і хочу, аж розчуливсь, щоб зробились віршів всіх моїх слова важучими, як слово "чуєш". На один копил людей не ліч, щоб сором не виїв очі. Чи знаємо ми українську ніч? Ні, ми не знаємо української ночі.</p> <p><i>Переклад з російської Леоніда Первомайського</i></p>
---	--

Володимир Маяковський «А ви змогли б?..» (оригінал і варіативні переклади)

<p>Володимир Маяковський «А вы могли бы?»</p> <p>Я сразу смазал карту будня, плеснувши краску из стакана; я показал на блюде студня косые скулы океана. На чешуе жестяной рыбы прочел я зовы новых губ. А вы ноктюрн сыграть могли бы на флейте водосточных труб?</p>	<p>Володимир Маяковський «А ви змогли б?..»</p> <p>Я вмить закреслив карту буднів, хлюпнувши фарбами зі склянок. Відкрив я в холодці на блюді вилицюватість океану. З рибин на вивісках строкатих читав я губ нових порив. А ви Ноктюрн змогли б заграти на флейті заржавілих ринв?</p> <p><i>Переклад з російської Платона Воронька</i></p>	<p>Vladimir Mayakovsky «But could you?»</p> <p>I blurred at once the chart of trite routine by splashing paint with one swift motion. I showed upon a plate of brawny glutin the slanting cheekbones of the ocean Upon the scales of tinny fishes new lips summoned, though yet mute. But could you play right to the finish a nocturne on a drainpipe flute?</p> <p><i>Переклад з російської М. Енценсбергер і Е. Файнштейн</i></p>
---	--	--

Володимир Маяковський «Послушайте!» (оригінал і варіативні переклади)

<p>Владимир Маяковский «Послушайте!»</p> <p>Послушайте! Ведь, если звёзды зажигают - значит - это кому-нибудь нужно? Значит - кто-то хочет, чтобы они были? Значит - кто-то называет эти плевочки жемчужиной? И, надрываясь в метелях полуденной пыли, врывается к Богу, боится, что опоздал, плачет, целует ему жилистую руку, просит - чтоб обязательно была звезда! - клянётся - не перенесёт эту беззвездную муку! А после ходит тревожный, но спокойный наружно. Говорит кому-то: «Ведь теперь тебе ничего? Не страшно? Да?!» Послушайте! Ведь, если звёзды зажигают, значит - это кому-нибудь нужно? Значит - это необходимо, чтобы каждый вечер над крышами загоралась хоть одна звезда?</p>	<p>Володимир Маяковський «Послушайте!»</p> <p>Послушайте Якщо зірки засвічують — виходить — це комусь треба? Виходить — хтось хоче, щоб вони були? Виходить — хтось називає ці плювочки перлинами неба? І, надриваючись, у заметілях полуденного пилу, ввірвається до Бога, спізниться боїться, плаче гірко, цілує йому жилисту руку, просить — щоб неодмінно була зірка! — присягається — не витрима цю беззоряну муку! А потім ходить ззовні спокійний, та весь тривожний. Говорить комусь: "Адже тепер тобі нічого? Не страшно? Без ліхтаря?" Послушайте! Адже, якщо зірки засвічують — виходить — без них комусь не можна? Виходить — це необхідно, щоб кожного вечора понад дахами загорялась хоча б одна зоря?!</p> <p><i>Переклад з російської Кіри Шахової</i></p>	<p>Vladimir Mayakovsky «Listen!»</p> <p>Listen, if stars are lit it means - there is someone who needs it. It means - someone wants them to be, that someone deems those specks of spit magnificent. And overwrought, in the swirls of afternoon dust, he bursts in on God, afraid he might be already late. In tears, he kisses God's sinewy hand and begs him to guarantee that there will definitely be a star. He swears he won't be able to stand that starless ordeal. Later, He wanders around, worried, but outwardly calm. And to everyone else, he says: 'Now, it's all right. You are no longer afraid, are you?' Listen, if stars are lit, it means - there is someone who needs it. It means it is essential that every evening at least one star should ascend over the crest of the building.</p> <p><i>Переклад з російської М. Енценсбергер і Е. Файнштейн</i></p>
---	--	---